

protocoller indskrænket til de Embedsmænd, der lønnes med Sportler. Jeg udelukker altsaa Forpligtelsen for de Protocoller, der benyttes af Embedsmænd, som staae paa fast Gage. Nu siger den ærede Ordfører, at vi ere i Begreb med at sætte alle Retsbetjente paa fast Gage, og at der er hele 5 Tjerdingaar til, at denne Lov, vi her have for os, træder i Kraft; men jeg maa hertil bemærke, at selv om det Forslag, der er forelagt Rigsdagen om Retsbetjentenes faste Gagering, gaaer igjennem, ere dens Bestemmelser dog ikke traadte i Kraft om 5 Tjerdingaar; thi de faste Gager indtræde først efterhaanden, som de nuværende Embedsmænd afgaae, og det kan naturligtvis vare i mange Gange 5 Tjerdingaar. Det forekommer mig derfor at være besynderligt, at man skulde opgive en Beskatningsgjensstand, som er fastholdt i de tidligere Stempellove, og som ikke erkjendes i og for sig at være ubillig, og at man skulde opgive at fordrø Stempelpapir i Embedsprotocoller paa samme Tid og i samme Paragraph, hvor man fordrø Stempelpapir i Bestillingsmænds Protocoller, f. Ex. i Mægleres og Dispatcheurs Protocoller, og endog i ganske private Protocoller, navnlig i Handelsbøger. Dersom det ikke var bestemt med Hensyn til disse private Protocoller, skulde jeg aldrig have foreslaaet at fastholde den hidtilgjældende Bestemmelse om Retsprotocoller; men naar man i den ene Retning, overser den ældre Lovgivnings Bestemmelser om Stempelpapir i Protocoller, forekommer det mig, at man ogsaa bør være saa consequent at iage Embedsprotocoller med. Man søger saameget i denne Lov om de saakaldte gode Objecter for Beskatning; men saa mener jeg ogsaa, at vi kunne beholde dette Object; det er et meget godt Object, og man kan ikke forudsætte, at der vil finde Befrigelser Sted, efterdi disse Protocoller skulle esterses, ikke at tale om, at de føres af Personer, som netop ere særligt forpligtede til at iagttage Stempelpapirets rette Brug. Jeg har fastsat Taxten for dette Stempelpapir til disse Embedsprotocoller til 4 Rd. Det er paa lidt nær den samme Taxt, som nu finder Sted for dem. Den nuværende Taxt er 3 Rd. 3 Mk., men den høves ikke efter den Scala, som er lagt til Grund for

dette Udcast, og derfor har jeg sat det til 4 Rd., som er det Nærmeste. Det er ingenlunde en saa ganske ubetydelig Indtægt, som kommer ind derved. For Diebliffet staae saagodt som ingen Embedsmænd udenfor Kjøbenhavn paa fast Gage, og paa nogle af disse Contoirer bruges der en stor Mængde Protocoller, og der maa skrives overordentlig Meget, hvad det ærede Thing jo maa erindre fra den store Sum, der er forlangt til Contoirudgifter; der maa jo blive mangfoldige Protocoller fuldfærvne efter det Skjøn, man mag danne sig, naar man seer hen til det store Contoirhold, som Retsbetjentene maae have. — Det næste Forslag, der vedrører mig særlig, er det under Nr. 81. Der har jeg imod det øvrige Udvalg holdt paa Udcastet. Der findes i § 72 i Udcastet, i det Affnit, der handler om de Protocoller, som skulle føres angaaende Fæstegodset, den Bestemmelse, at de hidtil gjældende særegne Begunstigelser skulle staae ved Magt. Dette troer jeg nu er meget rigtigt, naar man beholder § 74; thi det er jo ikke Andet, end at Bestemmelsen i § 74 paa en Maade er anteciperet her i § 72. Derfor troer jeg, at Udvalgets Fleertal har ikke fuldkommen Besjælselse til at afstyre af Udcastet den Bestemmelse i § 72 om Begunstigelser for Fæsteprotocoller. Da Thinget iforgaars ved en Afstemning vedtog at beholde Begunstigelser i en anden Retning, Fæstelovgivningen vedkommende, synes det ogsaa at være rimeligt, at det kunde see her. — Jeg har dernæst under Nr. 85 stillet et Ændringsforslag, som gaaer ud paa, at Slutningen i § 74 skulde forandres. § 74 siger, at fremtidige Fritagelser eller Begunstigelser i saa Henseende til Stempelpapirs Brug kun kunne see ved Lov. Jeg foreslaaer derimod, at saadanne Fritagelser eller Begunstigelser fremdeles skulle see ved fyl. Bevilling. Den ærede Ordfører gav mig, ved at omtale dette Ændringsforslag, en Mening, som ikke ganske er den, der ligger i Forslaget. § 74 siger, at Begunstigelserne skulle blive ved indtil videre; § 75 siger det Samme, nemlig at det skal senere afgjøres ved Lov, om Begunstigelserne skulle ophæves. Der maa altsaa nødvendigtvis gaae en lang Tid hen, da de nu bestaaende Begunstigelser holdes i Kraft. Det er ingenlunde afgjort, at disse Begun-